

Biel Caldentey, la continuïtat a la Secretaria General de l'STEI-i

Joan Lladonet i Escales, coordinador de Pissarra

Va néixer a Palma, l'any 1955, és mestre d'escola i llicenciat en Pedagogia per la UIB, afiliat a l'STEI INTERSINDICAL des de l'any 1978, moment en què va començar a fer feina com a professor interí a diverses escoles de Mallorca.

Ha estat membre del Consell Escolar de l'Estat des de 1991 a 1997 i del Consell Escolar de les Illes Balears des de la seva creació, l'any 2001. Ha format part de les successives Comissions Executives de l'STEI INTERSINDICAL, ocupant càrrecs diversos: secretari d'Acció Sindical, secretari d'Organització i de Comunicació, entre d'altres, accedint al càrrec de Secretari General en el IX Congrés de l'STEI INTERSINDICAL i se li ha donat continuïtat en el càrrec en el X Congrés per al quadrienni 2012-2016. És una persona compromesa a fer front a les injustícies, la pobresa i la desigualtat d'aquest món capitalista globalitzat, participant tant a través de delegacions de l'STEI-i i d'STEs-Intersindical a fòrums socials, tant europeus com mundials, on es defensen estratègies per poder aconseguir un món millor, pensant que "un altre món és possible". Amb congruència amb el model d'escola que defensa l'STEI INTERSINDICAL, ha reivindicat una escola pública i laica, amb una millora de les condicions d'escolarització i laborals per al conjunt de tots els treballadors i les treballadores de l'ensenyament, un model d'escola que ha de fer efectiu el principi d'igualtat d'oportunitats i la compensació de les desigualtats d'origen sociocultural.

1. Vivim en un temps de molta crispació i indignació en veure i comprovar que les persones encarregades de gestionar el patrimoni del poble en l'àmbit polític i econòmic ens han conduït a una crisi de la qual no sabem si ens en sortirem. Els sindicats han estat acusats de connivència i de deixar fer el poder i reben atacs cons-

tantment a través de la premsa. Ens podries parlar de quin creus que ha estat el balanç de l'acció sindical de l'STEI-i durant aquests darrers quatre anys?

Les organitzacions sindicals hem estat sotmeses a una campanya de desprestigi, duita a terme per la dreta econòmica i mediàtica, amb la pretensió

d'afeblir la capacitat de resposta organitzada de la classe treballadora, especialment en uns moments en què han predominat les polítiques de desmantellament de les conquestes socials, econòmiques, laborals i d'ampliació de drets dels ciutadans i ciutadanes, és a dir, tot allò que denominam l'estat del benestar.

Durant aquests quatre anys hem passat d'una fase en què es negociaven millores a una fase en què ens hem trobat amb l'ajornament dels acords assolits i retallades de tota casta, com la salarial i la reducció de la inversió pública, en camps tan sensibles com l'educació i la sanitat, a partir de l'any 2010, en què el govern socialista va fer un gir neoliberal a la seva política per la pressió de les majories neoconservadores que predominaven als estats de la Unió Europea, política que s'agreujà més, tant amb el canvi polític autonòmic com amb l'estatal, maig i novembre de 2011, perquè suposaren una accentuació d'aquestes retallades, amb un increment dels impostos sense criteris progressius, amb l'amnistia fiscal per als defraudadors, amb el copagament sanitari i amb la reducció de 10.000 milions d'euros de les partides destinades a educació i sanitat de les comunitats autònomes.

2. Com que sabem que existeix molta gent decebuda per mor de tot el que està passant, m'agradaria que explicassis a l'afiliació què ha representat per a la ciutadania el pla per a l'equilibri econòmic de les Illes Balears del 30 d'abril i el Decret Llei d'1 de juny de mesures urgents en matèria de personal i d'administratius per a reduir el dèficit públic?

Han suposat una reducció del pressupost d'educació de més de 43 milions d'euros sobre el pressupost aprovat i retallat de l'any 2012 i un empitjorament de les condicions laborals, socials i econòmiques dels treballadors i de les treballadores de l'ensenyament, tot això amb una política de fets consumats, sense negociació ni informació prèvia, adulant, per part del Govern autonòmic, les formes democràtiques, en definitiva, una estratègia de confrontació, tant en les formes com en el fons. Les polítiques neoliberals que es denominen plans d'austeritat són posades en pràctica per la classe dominant a través dels seus polítics submisos amb l'objectiu d'imposar-se a la majoria social, per a beneficiar els autors intel·lectuals i materials de la crisi econòmica, la classe capitalista lligada a l'especulació financera. És tot allò que anomenen els mercats.

3. Davant de tot això, el moviment sindical en general i l'STEI Intersindical en particular, com heu reaccionat?

És cert que el model de concertació social ha estat dinamitat pels propis representants de les institucions o de les diferents administracions de l'Estat. Des de l'STEI Intersindical, davant aquest canvi de paradigma, hem propugnat la màxima unitat d'acció sindical, hem convocat i hem participat en vagues, com la del 8 de juny de 2010, contra les retallades salarials del Govern central, i les vagues generals del 29 de setembre de 2010 i del 29 de març de 2012, perquè s'havia produït la major agressió contra els drets laborals i la negociació col·lectiva de la classe treballadora i dels empleats i empleades públiques. També hem participat en nombroses manifestacions, concentracions, mobilitzacions i vagues que no han aconseguit capgirar aquestes polítiques, tant en l'àmbit estatal com en l'autonòmic.

Hem expressat el malestar social que provoca, a més de la seva inequitat social, la seva ineficàcia per a posar remei o reduir l'abast de la crisi econòmica; polítiques que han accentuat encara més la recessió econòmica i que generen més empobriment dins la societat.

Els partits majoritaris, tant el PSOE com el PP, són coresponsables d'aquestes polítiques errades i haurien de plantar cara al poder financer especulatiu que dicta tot aquest seguit de mesures, que contradiuen, fins i tot els propis programes electorals, amb què s'havien presentat a les eleccions. Tenim una prova evident amb la distància entre els plantejaments electorals del PP i el seu programa real en el Govern durant aquests mesos.

4. Davant aquesta nova etapa i a partir d'aquest Congrés, quines seran les línies d'actuació del sindicat, si el govern de la Comunitat i el Central continuen retallant drets dels treballadors i treballadores per sortir de la crisi?

Primer de tot caldrà que els treballadors i les treballadores dels sectors que nosaltres representem prenguin consciència activa de la situació. Que la lluita sigui un element per a intentar aturar al màxim aquestes polítiques tan lesives per als drets com a

treballadors i treballadores, i com a ciutadans i ciutadanes que reclamam el dret a tenir serveis públics de qualitat i polítiques redistributives, davant les retallades i la conculcació de drets.

És clar que caldrà que canviï la correlació de forces polítiques i hem de contribuir des del moviment sindical a generar aquesta reversió del procés tan desfavorable.

Fins ara, davant l'exigència que la crisi la paguin els seus autors, el governs ens passen la factura a la majoria social; per tant, caldrà que aquesta majoria obligui a canviar aquesta orientació política.

Els treballadors i les treballadores són ciutadans i ciutadanes que quan exerceixen els seus drets democràtics han d'exigir als governants polítiques que no es dobleguin davant els interessos del mercat. S'han de rescatar els drets i no els bancs. Nosaltres som un actor més dins el conjunt d'actors socials, polítics i sindicals que denunciarem aquestes polítiques neoliberals i propugnarem una sortida més social, equitativa i justa. □